

Izhaja vsako sredo in petek zjutraj.
 Stane za celo leto 15 L
 » » pol leta 8 »
 » » četrt leta 4 »
 Za inozemstvo celo leto lir 40.
 Na naročila brez do poslanih naročilne se ne moremo ozirati.
 Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 4

V Gorici, v petek 13. januarja 1928.

Leto XI

Ne frankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Stražec«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici, Rivazza Piazzetta št. 18.
 Uprava in uredništvo: ulica Mameli št. 5. (prej Scuole).
 Telef. int. št. 308.

Zdrava vzajemnost.

Dober družabni red more nastati edinole kot posledica vzajemnega sodelovanja vseh ljudi in vseh najrazličnejših skupin in enot, ki in kolikor imajo namen izpopolnjevati človeka ter ga telesno in duševno dvigati.

Človeške družbe ne bo dobro uredil noben stan in noben sloj sam zase. Vsi najrazličnejši stanovi, ki vršijo v človeški družbi kako potrebno in koristno nalogo, morajo po svojih močeh pri tem sodelovati. Tudi zadnji in morda najmanj važni stan ali sloj, tudi zadnja navidezno morda še tako malo pomembna družabna organizacija mora pri tem pomagati in po svojih močeh prispevati, da se družabne razmere izboljšajo.

Najgloblja rana današnje družbe je njen materializem. Z drugimi besedami se to pravi: če je današnji družabni red slab, tedaj je slab predvsem le zaradi tega, ker so slabi ljudje sami, ker se je v duševnost ljudi zajedlo materialistično mišljenje.

Prvi pogoj za ozdravljenje današnjih družabnih razmer je torej, da se ljudje sami v svoji notranjosti izpremenijo in poboljšajo. Proč z materializmom, proč s tistim neurejenim in neugnanim hrepenenjem in hlastanjem po brezmejnem uživanju! Človek mora upreti svoj pogled navzgor, k svojemu Stvarniku. Drugače se ne loči od živali, ki druga drugo zalezujejo, se medseboj koljejo in žro. Brez resničnega hrepenenja in stremljenja po svoji končni domovini ne more noben človek biti, oziroma postati za res dober član človeške družbe. Zakaj le to hrepenenje, posvetiti svojo dušo in jo približati Bogu, je studenec pravega socialnega mišljenja, je vir resnične ljubezni do drugih ljudi.

Druga glavna napaka današnje človeške družbe tiči v tem, ker so danes ravno osnovne in najvažnejše družabne skupine in enote, kakor družina, stan, sosesa itd. večinoma razdrobljene ali vsaj oslABLJENE ter imajo v splošnem družabnem življenju le majhen pomen in vpliv. Baš v teh malih družabnih celicah se namreč ljudje najbolj izpopolnjujejo tako, da postajajo sposobni uspešno delovati v osebni in skupni prid. Iz tega sledi, da je treba poglobiti in izpopolniti družinsko, stanovsko, domače, vaško in občinsko življenje. Zakaj vse te enote so prava visoka šola za socialno vzgojo mišljenja, to pomeni, da se tu ljudje najlažje naučimo delati ne samo zase, ampak v skupni prid. Tu je namreč največ prilike, da vsakdo po svojih močeh in sposobnostih prispeva k splošnemu blagostanju.

Tem malim, osnovnim, pa ravno zato najbolj naravnim enotam je treba pustiti kar največ prostosti, da bodo mogle neovirano urejevati svoje domače zadeve tako, kakor je njim prav.

Vsaka družabna enota imej na svojem polju lastne pravice in šele tako bodo mogle vse zdrave družabne celice sodelovati pri delu za ozdravljenje celotne družbe.

Kaj se godi po svetu?

Bravcem »Goriške Straže« je gotovo še dobro v spominu dogodek, ki je povzročil prekinitev diplomatskih stikov med sovjetsko Rusijo in Anglijo. Angleška policija je namreč vdrla v prostore ruske trgovske družbe »Arcos« v Londonu. Trdila je, da je pri preiskavi našla listine, ki so dokazovale, da so se sovjetski uradniki zelo goreče bavili s komunistično propagando.

Pred kratkim pa je glavni tajnik francoske zveze društev za Družbo narodov Fr. Delaisi povedal svoje mnenje o teh dogodkih in o ozadju. Delaisi nam odkriva gonilne sile angleške zunanje politike. Te gonilne sile pa so zgolj praktičnega, trgovskega značaja.

Delaisi izvaja: »Časopisni prepis, ki se je odigral med načelnikom ruske vlade Stalinom in med glavnim ravnateljem Royal Dutch Petroleum Company (kr. petrolejska družba), je vsemu svetu odkril, česar so se nekateri redki poznavalci že od začetka bali, oziroma kar so napovedali, da namreč ukinitve diplomatskih stikov med Anglijo in sovjetsko zvezo ni izvajati iz trenutnega sklepa angleške vlade, temveč da je nanjo vplival, oziroma jo narekoval ozir na petrolejske koristi.

Po izjalovljenju mednarodne gospodarske konference v Genovi se je Rusom posrečilo, da so zopet spravili v obrat vse stare petrolejske jaske in navrtali nove. Razmeroma nizke cene njihovih izdelkov so omogočile angleškim in francoskim družbam, da so pokupile ves ruski petrolej in ga vrgle na zapadni trg. Na koncu 1926. je izvoz ruskega olja že presegal izvoz l. 1913. Pripomniti je treba, da je bila glavni trg za rusko olje Anglija. S sodelovanjem »Arcosa« in posameznih angleških kapitalistov se je v Angliji ustanovila močna organizacija »Russian Oil Products«, ki je začela uspešno konkurirati z angleškimi družbami. Grozila je premočne nove konkurence in tega stari petrolejski velikaši niso mogli mirno gledati.

Boj proti ruski konkurenci.

Ako hočejo velike petrolejske družbe uničiti kakega novega konkurenta, se zatečejo k metodi, ki gotovo doseže namen. Družbe znižajo ceno petroleja do višine proizvodjalnih stroškov ali pa še bolj. Radi svojih velikanskih rezerv in svojega neizčrpnega kredita lahko prenašajo velike izgube dolgo časa. Njihov nasprotnik, ki ne razpolaga s takimi viri, je kmalu pri koncu s svojo odpornostjo. Potem pa ga tirajo velike družbe v konkurz ali pa pokupijo vse njegove delnice. Takoj ko so zopet edini gospodje na trgu, zvišajo cene svojih izdelkov za toliko, da se z lahkoto odškodujejo za prejšnje izgube. To taktiko so hoteli uporabiti tudi proti Rusom. V začetku 1927. so Royal Dutch, Shell in sorodne družbe naznanile znižanje cen. Ruska družba je temu primeru takoj sledila. Ta igra se je še enkrat ponovila. Posledica je bila v veliko veselje vseh avtomobilistov — splošen padec cen surovega olja v Angliji. Položaj se je tako priostril, da so delničarji Royal Dutch začeli prodajati svoje delnice.

V taboru velikih trustov so gotovo s tem računali, da se bo ruska družba v orisanih razmerah prej ali slej zrušila. Prezrti pa so, da stoji za njo ruski Neft trust, ki pa ni trust v navadnem pomenu besede, ker pravzaprav ni nič manj in nič več kot del sovjetske države same. Plačevati mu ni treba dividend, njegove delnice se ne prodajajo in znamenjujejo na nobeni borzi in radi tega se mu ni bati, da bi padec delnic kvarno vplival na njegov kredit. Sovjetska država, ki nadzoruje te industrije, pa tudi lahko brez težave krije izgube pri eni panogi z dobički pri drugi. Taka organizacija pa lahko vzdrži proti napadom sovražnih trustov, kolikor časa se ji poljubi, ker pač ni podvržena zakonom, ki se uporabljajo v konkurenčnem boju kapitalistično urejenih družb. V tem je bila največja nevarnost boljševiške metode.

Bojkot ruskemu petroleju.

Ta udarec je bil za Royal Dutch še tolikor bolj občutljiv, kolikor večje množine petroleja je ta uvozila v Anglijo kot Rusi. Posledica je bila, da so pri znižanju cene za 1 penny izgubili Rusi 50.000 funtov, Royal Dutch pa 1.000.000 funtov. Položaj je začel postajati kritičen. Obstojal je torej tehten razlog za zapretje evropskega trga ruskemu petroleju. V tem trenutku, ko je ta bojkot že visel v zraku, pa je moral gospod Henry Deterding slišati, da se sovjeti pripravljajo, da bodo najeli v samem Londonu posojilo 10 milijonov funtov. To posojilo bi vladi gospoda Stalina omogočilo utrditi splošen položaj, poživiti njihove industrije, predvsem pa pospeševati proizvodnjo surovega olja. Saj je bil v pogodbi za posojilo obsežen tudi poseben kredit za nabavo tehničnih pripomočkov za vrtanje, za zgradbo vrtnih stolpov, tankov itd. In kar bi bilo najhujše: dovoljenje posojila od strani banke Midland bi povzročilo nepopravljivo razpoko v finančnem osamljenju Rusije.

Treba je bilo ta škandal prepričati. Vprizorili so časopisno gonjo, čije silovitost je preseгла samo še njena nedoslednost. V isti sapi so žigosali boljševizem kot življensko nevarnost za evropsko civilizacijo in prerokovali zlom tega sistema v teku šestih mesecev. Začela se je uveljavljati nujna potreba po prekinitvi stikov s sovjetsko zvezo in po izgonu tistih, ki so z ruskim petrolejem uvažali tudi komunizem. Žalibog pa se zunanji urad ni vdal. Baldwin je predobro poznal resnične namene Moskve, da bi se podal na napačno pot. Sicer so pa v naprej vedeli, da se banka Midland ne bo spustila v pogajanja z Moskvijo, ne da bi obvestila zunanje ministrstvo.

Zadeva »Arcos« in petrolejski boj.

Treba je bilo torej zadati glavni udarec in pritegniti Chamberlaina. V sredo 11. maja 1927. so na zasebnem zborovanju banke Midland podpisali pogodbo glede dovolitve posojila sovjatom v znesku 10 milijonov funtov. Naslednji dan je pa policija vdrla v uradne prostore »Arcosa« in izvršila hišno preiskavo. Predno je bilo mogoče zaplenjene papirje temeljito in nepri-

stransko presoditi, je Rothermerjev tisk z glasom skrajne jeze očital ruski vladi slabe namene in jo obdolžil, da zlorablja nedotakljivost svojih diplomatskih zastopnikov s tem, da špionira in vrši revolucionarno propagando. Ostali tisk je pod utisom uradne hišne preiskave pritegnil temu krik v dobri veri, da dela za pravico in zakon. Ker je razburjenje v javnosti raslo, in ker se Baldwin ni mogel odločiti, da bi nastopil proti odredbi, ki jo je izdal njegov tovariš v ministertvu, zato je dostavil osobju londonskega sovjetskega poslanstva potne liste. In tako je gospod Austin Chamberlain moral v spodnji zbornici zagovarjati politiko, ki prvotno ni bila njegova. Ugotovil pa je, da diplomatski prelom še ne vključuje pretrgovanja trgovskih zvez, tin odtonek, nasproti kateremu se je širše občinstvo zelo brezbrizno vedlo. Zanje je bila krivda Moskve dokazana stvar. Učinek, ki ga je imel diplomatski prelom med Anglijo in Rusijo je bil velikanski.

Ni treba poudarjati, da v takih razmerah ni prišlo do posojila. Radi pretrganja trgovskih zvez z Anglijo Stalinova vlada ne more zagotoviti svojim poljskim in industrijskim delavcem opreme z najvažnejšimi življenjskimi potrebščinami. Proti Stalinu bo vstala huda opozicija. In ako se ji bo posrečilo strmoglaviti Stalinovo vlado, potem se bo Napoleon — Deterding lahko zibal na lavorikah. Vendar pa je Rusija uganka in nihče ne more prerokovati, kako bo na ta izzivanje odgovorila. In odgovorila je.

Takšno je mnenje Francosa Delaisija o vzrokih rusko-angleškega preloma. Je zelo poučno in tudi verjetno.

Okno v svet.

Usoda ruske opozicije.

»Berliner Tageblatt« je prejel iz Moke vest, da je vlada izgnala mnogo voditeljev opozicije v Sibirijo. Med temi so tudi Trocki, Rakovskij, Žinovjev in Rakovski.

Premirje na Kitajskem.

Med vlado severne in med vlado južne Kitajske se je sklenilo premirje. Pravijo pa, da najbrž ne bo dolgo trajalo.

Protestantovski centrum v Nemčiji.

Nemški protestantje nameravajo ustanoviti novo stranko po vzorcu katoliškega centra. Vendar so nekateri ugledni protestantski voditelji temu načrtu nasprotni.

Jugoslovanska vojska

šteje v mirnem času 109.575 mož. Ako je potreba, pa se lahko postavi na noge 1.500.000 mož. Tako je rekel jugoslovanski vojni minister general Hadžić pri pretresanju vojnega proračuna v finančnem odboru.

Italijanska ladja zajeta.

Neka francoska topniška ladja je te dni ustavila italijansko ribiško ladjo »Annina«, ki je plula po vodah okoli Korzike. Francozi so ladjo odpeljali na Korziko. Posadko so zaprli.

Med Grčijo in Jugoslavijo.

Iz Aten poročajo, da je grška vlada pripravljena skleniti z Jugoslavijo prijateljsko pogodbo.

DNEVNE VESTI.

Eno leto.

V četrtek 12. t. m. je minulo eno leto, odkar zopet obstoja samostojna goriška pokrajina. Uradno poročilo pokrajinske uprave našteva dolgo vrsto del, ki so bila izvršena v tem letu. Tudi svote, ki so se izdale za razne dobrodelne, socialne in javne naprave, so izdatne. Poudrobne poročila ne moremo podati, ker nimamo točnega vpogleda.

Obisk.

V četrtek 12. t. m. je obiskal Goriško novi šolski skrbnik v Trstu kom. Mondino. Na učiteljstvo iz goriške okolice, ki se mu je poklonilo, je imel nagovor, v katerem je med drugim poudarjal, da je treba šolstvo ločiti od politike. Skrbnikove besede so napravile zelo ugoden utis in si je novi vodja našega šolstva priboril med učiteljstvom odkrite simpatije.

Združevanje občin.

Občini Rihemberk in Šmarje se združita v eno občino z imenom Rihemberk. Občina Podkraj se priključi Colu. Godovič se priključi Črnemu vrhu nad Idrijo.

Emil Adamič — petdesetletnik.

Znani slovenski skladatelj Emil Adamič je v soboto 7. januarja praznoval petdesetletnico svojega življenja. »Glasbena Matica« mu je priredila lepo proslovilno slavlje.

Nagla smrt.

Železničar Avgust Gomišček, doma iz Solkana, je bil pred prilično dvema letoma premeščen v Busoleno pri Turinu. Preselil se je na novo mesto sam, družina je ostala v Solkanu. V četrtek popoldne je prejela družina nepričakovano težko in žalostno sporočilo, da je g. Gomišček nenadoma umrl. Pokojni je bil dober in skrben oče ter zavezan naš moč. »Goriško Stražo« je vedno prebiral in se je zanimal za vse naše javno življenje. Pokoj njegovi duši, razžaloščeni družini naše sožalje!

Na naslov poštne uprave.

V roke smo dobili razglednico, ki je naslovljena na neko osebo v Idriji. Naslov je napisan v celoti v italijanščini, besedilo pa obstoja iz označbe kraja, podpisa in besed: »Pozdrav, nasvidenje«. Naslovnik je dobil dostavljeno pismo v uradni kuverti in predpisano globo. Takih oglobljenj je bilo za zadnje praznike v Idriji vse polno. Pro-

simo poštno ravnateljstvo, naj pravi red, ker res ne gre, da poštni nastavljenici samovoljno postopajo in razburjajo ljudi.

Pozor na sleparjel!

Kakor nam poroča policijsko oblastvo se je zopet začela pojavljati že znana »španska sleparija«. Ta sleparija obstoja v tem, da dobijo ljudje pismeno vabilo, naj se zglašijo v kakem mestu na Španskem ali Portugalskem, kjer bodo dobili velike svote denarja. Potrebno je samo, da pošljejo na naslov pisca dotičnega pisma primeren znesek za stroške, morebitno potnino itd. Opozarjamo ljudi, naj ne nasedajo tem prefrigancem, ker je jasno, da nihče ne bo našel na Španskem obljubljenih zakladov.

Aretiran pisatelj.

Kakor poročajo listi, je bil v sredo 11. t. m. aretiran v Turinu pisatelj dr. Dino Segre, znan kot pisatelj pod književnim imenom Piti-grilli. O vzrokih aretacije ni nikakih poročil.

Javne zbirke prepovedane.

Gen. tajnik fašistovske stranke Turati je obvestil pokrajinske tajnike, da je po nalogu načelnika vlade prepovedano vsakršno javno pobiranje darov. Če je v kakšnem kraju radi posebnih prilik potrebna kaka javna zbirka, mora pokrajinski tajnik predložiti zadevo generalnemu tajništvu, ki določi začetek in konec zbirke. Generalno tajništvo si pridržuje tudi kontrolo nad nabranimi zbirkami. Toliko v vednost!

V spomin.

Čital sem v št. 93 »Goriške Straže« dopis iz Podbrda o smrti blagopokojnega Petra Kusterla. Štejem si v dolžnost, da tudi jaz podam javnosti nekoliko črtic o življenju pok. Petra.

Dne 10. oktobra 1895 nas je prišlo okoli 40 novincev iz bivše Primorske in Kranjske v vojašnico k 15. pionirskemu bataljonu v Klosterneburg. Komaj smo prestopili prag vojašnice, že nas je vprašal pok. Kusterle: kdo izmed vas je Slovenec? Kolikor nas je bilo, nas je vzel k svoji stotnji, pri kateri je bil četovodja.

Takoj ob prihodu je napravil prav lep utis na nas novince. Napravil nam je prav po očetovsko lep govor v našem materinem jezi-

ku, zato smo ga tudi zvali vedno za očeta. Bil je tudi res vreden te časti. Ni se strašil govoriti slovenski pred častniki, kljub temu, da je bilo takrat v občevanju s podčastniki prepovedano govoriti druge jezike kot nemško. Vsi častniki so imeli pred rajnikom Petrom nekako spoštovanje. Bil je velikan ne samo na duši, ampak tudi na telesu. Bil je namreč najbolj junaška oseba pri vsem 15. pionirskem bataljonu. Dobro se spominjam, kako mu je častniški zbor omenjenega bataljona podelil l. 1895. za božično drevesce veliko pipo ter mošnjo obrobjeno z okraski polno najfinejšega tobaka. To je bilo zanj največje veselje. V šoli in na vajah na Donavi nam je vse lepo pokazal in povedal v našem jeziku. Nikoli se ni slišalo iz njegovih ust kletvic ali psovjanja. Sploh se je povsod pokazal moža na svojem mestu.

Prav ganljivo je bilo njegovo slovo dne 15. septembra l. 1896., ko je odšel od vojakov k telesni straži cesarjevi. Polagal nam je na naša srca, da naj ostanemo vedno zvesti svoji domačiji, zlasti pa, da naj nikdar ne pozabimo, da nas je rodila slovenska mati.

Torej, dragi Peter, šel si k Vsemogočnemu po plačilo, katero si zaslužil v tej solzni dolini; naj ti bo zemlja rahla v domači grudi, katero si tako ljubil. Tvoj nekdanji novinec

Andrej Gregorič,
Šmarje pri Ajdovščini.

Valuta.

Dne 12. januarja si dobil:

za 100 franc. frankov	74.15 do 74.45	Lir
za 100 belg. frankov	262.— do 266.—	"
za 100 švic. frankov	363.25 do 365.25	"
za 100 češ.-slov. kron	55.90 do 56.20	"
za 100 dinarjev	33.15 do 33.45	"
za 1 šterling	92.25 do 92.45	"
za 1 dolar	18.86 do 18.92	"
Novci po 20 frankov	72.— do 74.—	"
za 100 avst. šillingov	264.— do 270.—	"

Benečijske obligacije, dne 12. januarja 1928: 72.20.

Tržne cene

dne 12. januarja 1928.

Česnik kg L 1.10—1.20; sveže zelje L 0.60—0.70; kisló zelje L 1.60; cvetača L 1.20—1.50; čebula L 1 do 1.20; fižol navaden L 1.80; fižol koks L 2.40; indivija L 2.50—2.70; krompir L 0.60—0.70; peteršilj L 1.10—1.20; radič zelen L 2.20—2.40; radič rdeč L 2.80—3.60; špinača L 1.20—1.40; zelena L 1.30—1.50; motovilec L 2.20—2.40; vrzote L 0.50 do 0.60; pomaranče L 1.60—2.—; kostanj L 1.10—1.20; suhe fige L 1.80—2.60; limoni kos L 0.15—0.20; jabolka kg L 1.40—3.60; maroni L 2.40—2.80; orehi L 3.60—4.—; lešniki L 6.50—7.—; hruške L 1.60 do 3.—; suhe češplje L 3.40—4.60; sveže maslo L 15; presno maslo L 18; mleko liter L 1; med v satovju L 10; sladka smetana L 12; skuta L 4; jajca kos L 0.60—0.70.

Meh za smeh.

Cvetki iz šolskih nalog.

Cezarja so najprvo izvolili za deset let za dosmrtnega diktatorja. — Potem ko so naše čete Mongole popolnoma uničile, so jih pognale nazaj v Azijo. —

Dobro delo.

»Nacek, ali si pripravil v preteklem tednu komu kako veselje?« je vprašala mlada učiteljica v nedeljski šoli. —

»Da, gospodična,« se je glasil odgovor.

»Lepo. Kaj si pa storil?«

»Obiskal sem svojo teto, o kateri vem, da je vedno vesela, kadar odidem.«

Tisto pa.

»Ali je tvoja žena kaj zgovorna?«

»Še precej. Pred leti je stanoval pri nas čevljar, ki je bil mutast. Ona je to napako opazila šele čez šest mesecev, dasi je vsak dan govorila z njim.«

Kaj je novega na deželi?

Miren.

(Sv. misijon). Prehitro so nam potekali dnevi sv. misijona, ki so ga vodili č. oo. misijonarji z Grada. Sadovi teh sv. dni so očitni: nad vse pričakovanje je milost božja delovala. Pri vseh govorih zjutraj, popoldne in zvečer so verniki napolnili cerkev do zadnjega kotička; zlasti je bila udeležba moških tolažilna in spodbudna. Že takoj

drugi dan so se začele celodnevne sv. spovedi, ki so se jih udeleževali tudi iz bližnjih vasi. V naših gg. misijonarjih imamo v resnici govornike in spovednike apostolskega duha. Sv. obhajil je bilo skoro 4000. Skozi vse dni je vladalo po celi vasi pristrčno veselo razpoloženje in zadovoljnost; zlasti pa ob zadnjih dneh, ko se je malodane cela župnija spravila z Bogom in bližnjim.

Dr. Jan. Ev. Krek.

1865—1917.

Za 10-letnico njegove smrti.

Umrla je za krvavenjem možganov 9. marca 1903. V zidu nad grobom je mala črna mramornata plošča z belim golobčkom in napisom:

V * MIRU!
MARIJA KREK
MCMIII

Z materino smrtjo je Krek izgubil svoj dom v Selcih. Ni ga več tako vabil »Štok« in potoček, ki žubori pod oknom: preveč je porušil matere, duše vse hiše. O materini smrti je rekel Krek spomladi l. 1907. na Dunaju v govoru na sestanku dunajskih katoliških slovanskih društev, da je bil to najbridkejši udarec, ki ga je kdaj zadel, in da je iskal takrat razvedrila na jugu pri prijatelju škofu Mahničju na Krku.

Dobro leto pozneje ga pa že vidimo na počitnicah na Prtovcu, v 1014 m visoko ležeči gorski vasi nad Selci. Tja je zahajal na odh 14 let: do jeseni 1914, dokler mu tega ni branila bolezen.

Kaj je bila Kreku mati, kako nežna ljubezen in kakšno spoštovanje ga je navdajalo ob misli na mater, to nam je povedal kot gojenec Avguštinca na Dunaju v pesmi »Mladim dnevom«.

Dr. Krek privisuje svoj duhovski poklic vplivu in molitvam matere.

Mi pa še recimo na splošno, da so šla, kakor nekaj od starega Tobija za sinom Tobijem, tako tu dobra dela Štokove matere za sinom Janezom, da ni zašel na kriva pota in je postal velik pred Bogom in ljudmi.

In kakršna je bila mati, tak tudi sin Janez. Samega sebe opisuje v povesti »Stara mati« in pravi v njej, da se je izučil za božjega berača t. j. za duhovnika (ker berači pri Bogu in sicer največ za druge). Po vzgledu matere je bil tudi on vse življenje zelo usmiljenega srca. Siromakom je razdaljal, kar je imel, denar in obleko, tako da je bila sestra Cilka, ki mu je gosposinjila od l. 1896. dalje, primorana z njim govoriti prav odločno besedo. Moral ji je prepustiti svojo profesorsko plačo. Za vse leto naprej ji je moral podpisati mesečne pobotnice in od plače mu je odštela vsak mesec po 40 K za njegovo rabo. Kar je poleg prejel, n. pr. od Družbe sv. Mohorja za Sv. pismo, je ostalo tudi njemu. Sestra je s tem denarjem vzdrževala hišo, plačevala dolgove in mu kupovala obleko, perilo in obuvalo. On sam se ni za vse te stvari prav nič brigal. Ko je Cilka videla, da potrebuje obleke, mu je dala vzeti mero kar po stari obleki in brat je zanj izvedel še le, ko jo je našel novo ob postelji.

Sestra Cilka je sicer, po vzgledu matere, tudi vedno ljubila siromake, nikdar ni odšel nebeden prazen od hiše, toda usmiljena je bila in je še po pameti, po skromnih razmerah. Janez pa ni nikdar obračunal denarja, razdaljal celo no stotakih in ni pomislil na jutri in mu je bilo malo mari, če je sam ostal brez

solda in pa z eno samo obleko ali čevlji, pa še s temi ponošenimi. Tudi ni vprašal nič, ali je kdo resnično potreben ali ne. Zato so mnogo zlorabljali njegovo dobroto. Če ga je kdo prosil, naj mu bo za poroka pri posojilu, je rad volje kar podpisal zadolžnico. In tako se je zgodilo, da je moral večkrat dolg sam plačevati. Takega dolga se je nabralo toliko, da je morala sestra Cilka odplačevati najmanj skozi 15 let po 60 K mesečno. Janez je postal po teh bridkih izkušnjah sicer previdnejši, še previdnejši so pa postali denarni zavodi, ki so iz skrbi za Kreka odklanjali njegovo poročilo.

Do smrti se je videlo, da je Krek mož iz naroda. Preprost v obleki, preprost, skoraj malo neroden v vedenju, preprost v besedi — preprost v vsem ponašanju. Kar je gosposkega, ponarejenega, mu ni pristojalo. V pismu z Dunaia se norčuje iz sebe in svoje uniforme: »Pridi me pogledat, kakšen sem. Čestitljiv ko naša ranjka koza, učen ko Waw (sključena postava v cerkvenih obredih učnega ljubljanskega semeniškega hlapca) lep ko Čuk — znanec iz prošlih dni. Misliti si moraš, kako ponosno stopam v svojih kanonih (škornjih) po kamenitem tlaku in s cilindrom na desno in levo balanciram, vse v čast sebi in v zveličanje svoje kože. — Bojim se le, da me vsak ne spozna, ker sem Kranjec.« — In v drugem pismu: »(Med gojenci zavoda) drvar, (kmet, neroden) sem menda sam; pri mizi samo jaz, kolikor sem videl, še po starem jem.«

Možje in mladeniči so vidno pokazali svojo moštost in plemenito tekmo. Tako zbrane in resne slovesnosti kakor se je razvila ob sklepu Miren še ni videl. Procesije ni hotelo biti konec, vse je molilo in na glas prepevalo; zdelo se je kakor da bi bila kvaternica. Mladeniči so nosili misijonski križ in tvorili častno stražo v veselje in prijetno zadoščenje vseh. Po Bregu, koder se je vračala procesija v cerkev, so se vsi potrudili, da lepše okrase hiše in pot; tu je postavila mladina dva lepa slavoloka Kristusu-Kralju. Posebna zahvala gre pevskega zboru in pevovodjem, ki je vse dni, zlasti pri procesiji tako požrtvovalno dvigal z ubrano pesmijo misijonsko slovesnost. Procesije so se udeležile Marijine družbe iz Renč, Bilj, in Vrtojbe z zastavami. Dobri Bog povrni trud in žrtve vsem gg. misijonarjem, duh. sobratom, faranom, ki so z molitvijo, dobrimi deli in sicer pripomogli, da so ti nepozabni dnevi tako milostno izpadli v čast božjo in premnogim v vidno dušno tolažbo in pomirjenje. Veselimo se že sedaj obnove sv. misijona, ki se bo vršila drugo leto. Zadnjo nedeljo je bilo prevideh 32 bolnikov in starejših ljudi, ki niso mogli v cerkev.

Bate.

G. urednik! Radi cerkvenega petja bi Vam rad napisal par besed, toda ker vem, da ne objavljate radi vaških pritožb, naj zadostuje samo ta opomba: ne bodimo malenkostni in sporazumimo se radi petja! Združimo se in zapojmo vsi v čast božjo!

Ljubinj pri Tolminu.

Konec leta smo praznovali v prav veseli in poštenu družbi. Sklenili smo, da se bomo še večkrat tako sestali. Onim dekletom, ki na novega leta dan niso mogla ostati brez plesnega noreja, smo zložili sledečo pesenco:

Nič ne stri, če cvenka ni;
če harmonka zahrešči,
se dekle v krogu zavrti.
Če šolček počí,
pa bosa poskoči.

Sv. Lucija.

Na novo leto je umrl na Kozmericah v 61. letu starosti za vodenico Gašpar Valentinčič. Bil je sicer preprost mož, ubog delavec, a velik prijatelj lepe knjige in dobrih časnikov. »Goriško Stražo« je prebiral z velikim veseljem in pazljivostjo. Svojo družino je ljubil iz srca in skrbel zanjo s trdim zaslužkom svojih rok. Bolehal je več mesecev, dokler ga ni Bog rešil velikih muk

„Jaz hočem Življenje“.

(† Cirilu Kosmaču v spomin).

Eno uro pred smrtjo smo bili pri njem v visoki, svetli sobani bolnice. Smehljal se je in se rahlo šalil, da mladi zdravniki zelo pretiravajo in da je že zdrav in krepak. Potem je prosil, naj mu prinesemo namizni koledar Katoliške knjigarne, da ga bo imel na omariici poleg postelje. »In modrosti se boš napil iz nje ga,« sem se pošalil, »ves koledar je natrpan z izreki modrijanov.«

»No, kaj pravi modrijan za novo leto?« je vprašal.

»Na prvi strani bereš: »Človek ima pred sabo življenje ali smrt, kar hoče, mu bo dano.«

Pomolčal je in se zamislil, potem pa je resno rekel:

»Jaz hočem Življenje!«

Eno uro za tem je že odplavala njegova čista duša v naročje večnega Življenja. —

Ko smo štopali za njegovo krsto, smo mnogi premišljevali, kaj je bilo to čudno, kar nas je s tajno silo vleklo k tihemu, nežnemu mladeniču? Ni imel ne visokih časti ne denarja, ni bil sijajen govornik, da, celo plah je bil v nastopu in besedi.

ter ga poklical v boljše življenje. — S posebno pohvalo moramo omeniti, da so sovaščani Kozmeričani in vsi, ki so imeli s pogrebom kaj opraviti, brezplačno izvršili svojo pomoč. Bog povrni vsem! Zapuščeni družini pa bodi nebeški Oče tolažnik in pomočnik!

Iz Vel. Žabelj.

V mnogih dopisih cenj. »Goriške Straže« se čitajo od raznih strani tožbe o pogubonosnih plesih. Žalibož se je tudi pri nas začelo zadnje čase to norenje in plešemo vsako nedeljo in praznik kot bi šlo za stvar. Harmonika hrešči iz zakotne hiše tako neusmiljeno kot bi hotela poklicati vse peklenščake na pomoč tem nadebudnim... mladeničem in po večini kratkokrilnim petnajstkarcem in šestnajstkarcem. Za zaključek se pa drhal še dere in rogovili po vasi in ne da ljudem mirnega nočnega počitka. Ker je naš dušni pastir radi tega norenja mladeniče malo bolj ostro prijel, so mu napravil iz maščevanja čudno godbo... Mislijo li, da s tem pridobijo na časti? Varajo se! Tudi preteklo nedeljo jih je v pridigi pošteno ožigosal za njih oskrunjevalno delovanje, toda navzlic temu se je plesalo na vse kriplje.

Mnogi pametni možje se povprašujejo, kako priti v okom temu razpasenemu zlu. Jaz mislim tako le: prvi naj bi očetje poskrbeli pri svojih sinovih, če pa to ne izda, potem so matere na vrsti, ki naj bi zabra-nile svojim hčerkicam take pohode. Če deklet ne bo na ples, odpade ples sam ob sebi.

Kam jadramo? je vzkliknil č. g. župnik v pridigi, a to povsem upravičeno, ko se pa na vseh koncih in krajih tarna o grozni mizeriji in vedno večjem propadanju domov.

Zato starši! Spametujte se in imejte pred očmi strašno odgovornost pred Bogom za svoje otroke. Mladeniči, nikar ne mislite, da s svojim nespametnim ravnanjem komu kljubujete, ko pa drvite sami v svojo pogubo. Vam dekleta pa naj bodo v opomin in svarilo verzi v oni prelepi pesmici: oh jokajte, le jokajte...

Logje.

V 1. številki »Goriške Straže« sem čital dopis iz naše vasi, h kateremu naj pridenem par opazk. Mlekarna nam kljub temu, da smo jo ustanovili v času splošne krize, pod vodstvom sedanjega mlekarja precej dobro uspeva, tako da so tisti, ki so bili v svojih predsodkih najbolj nasprotni ustanovitvi, zdaj najbolj navdušeni zanjo. Toda

Pa vendar smo ga iskali in se veselili njegove družbe in besede. Zdaj vem, zakaj: vsi smo slutili, da živi v njem božje Življenje. V bridkosti in odpovedi se mu je čudovito razcvetel vrt njegove duše in tja nas je vabilo in klicalo. In go-dilo se je, da je najpoiničnejši, najkrotkejši z močjo čistega in ljubeznivega srca mnoge vodil.

Življenska pot Cirila Kosmača je bila bridka. Odpoved in žrtev! je bilo zapisano na njegovi zastavi. Odpovedal se je celo kelihu, v strahu pred Gospodom, ki je bil zanj presvet. Ko pa ni postal svečenik po maziljenju, je bil vse dni do zadnjega diha laični apostol in je izvrševal splošno »kraljevsko svečeništvo«, ki je odlika in dedščina »svetega rodu«. V tem duhu je delal za katoliško mladino pri »Mladiki«, za katoliško književnost pri »Goriški Mohorjevi družbi«, za dijaštvo v »Alojzijevišču«.

Ko se v duhu zgrinja velika družina, ki ga je rada imela, okoli njegovega groba, vidimo v njem blesteti njegovo belo obličje in iz groba čujemo, kako nam s svojim lepim smehljajem kliče:

»Jaz hočem Življenje!
Dragi Ciril, našel si Ga!

Zahvala.

Prisrčna hvala vsem, ki so spremljali na zadnji poti blagopokojnega

Antona Hrast-a

ter nam stali ob strani v bridkih urah.

Iskrena hvala tudi volčanskemu pevskega zboru.

Čiginj, 9. januarja 1928.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Ob smrti našega delavnega in blagega tajnika gospoda

Cirila Kosmača

se zahvalujemo vsem, ki so ob tej priliki pokazali, kako so cenili delo in značaj pokojnika. Naj gre naša zahvala visokočastitemu mons. Kumarju in drju Brumatu, ki sta ga v boleznih duhovno oskrbela, primariju mestne bolnice g. prof. drju Mariniju in asistentu drju Simonitiju, vsem stotinam, ki so ga spremljale na zadnji poti in vsem blagim srcem, ki so molila zanj.

Sv. maša zamušnica za rajnega se bo vršila v torek 17. t. m. ob 7. uri v župni cerkvi sv. Ivana v Gorici.

Gorica, 13. januarja 1928.

Goriška Mohorjeva družba.

manjka nam še lastnega poslopja. Imamo sicer precej pripravne prostore v najemu, toda tam ne bo mogla mlekarna vedno ostati. Združimo se torej pogumno v delu in napravimo si lastno poslopje. Saj imamo dovolj zmognih moči doma, da bomo lahko vse doma naredili. Stroški ne bodo veliki, ker imamo vso drugo opravilo, samo nekaj dobre volje je treba. — Ne-ka stvar je graje vredna, namreč prepogosto menjavanje odbora. Ako bodo odborniki na vsako čvekanje odstopali, bo mlekarna slabo uspevala. Odborniki naj vršijo svojo dožnost, od njih je odvisno uspevanje mlekarnice. Ni se jim potreba preveč ozirati na razne govore. Radi praznih besed vendar ne bomo pustili mlekarnice, ko smo jo enkrat spravili na noge. — Drugič se kaj.

Volče.

Vas Volče leži na lepi ravninici tik pod Kolovratom. Na nasprotni strani se vidijo hribi Mrzli vrh, Krn, Razor, Jalovnik in Kozlov rob, na katerem so pred davnimi časi gošpodovali grofje. Vas Volče šteje 150 hiš. — Ima tudi svojo mlekarno, ki dobro deluje v korist vsem članom. — Nastopilo je novo leto 1928 in z njo razne skrbi. Ne bom jih našteval, ker jih vsi dobro poznajo. Naj rečem samo to: za vse imamo denar, zato se lahko potrudimo tudi za dober časopis, kakoršna je naša »Goriška Straža«. Vem, da so marsikje naročeni na njo, a bi jih bilo lahko naročenih še več. Zato Vam rečem, naj ne bo nobene slovenske hiše, ki bi ne imela »Goriške Straže«, Vem, da je po manjkanje, a tistih 15 lir si že lahko odtrgamo za naročnino. — Potem imamo še en lep mladinski list, ki se imenuje »Naš Čolnič«. Po tem listu naj sežejo vsa dekleta in fantje, ne bo jim žal. Našli bodo v njem mnogo koristnega in zanimivega za naše življenje. Stane borih deset liric. Vaščan.

Idrijske novice.

Iz Idrije in okolice.

Po vojni se je v naše ljudstvo vkoreninilo mnogo pogubnih razvad. Najpogubnejša med njimi pa je ples; na njej trpi zlasti naša mladina. Ples in z njim združeno popivanje in razuzdanost je vsled razširjenosti med mladino tako poguben, da mu mora vsak zaveden slovenski človek napovedati najostrejši boj.

Sekira poje, z lesom naloženi vozovi škripljejo, po cestah drobi živina, gnana na prodaj; gospodarji prihajajo tarnajoči nazaj, ker so dali les skoraj zastoj, živino pa za toliko, da se niti primerjati ne da z

ZAHVALA.

Vsem, ki so našega ljubljeneza in nepozabnega nečaka in bratranca

CIRILA KOSMAČA

spremili na pravi dom, izrekamo najiskrenejšo zahvalo. — Posebno se zahvalujemo č. vodstvu Mohorjeve družbe, č. vodstvu Alojzijevišču, vsem č. duhovnikom, č. g. prof. Terčelju za ganljiv govor, g. drju. Kralju, njegovim prijateljem, katol. mladini in vsem darovalcem cvetja.

Manjkajo nam izrazi za zahvalo, zato naj vsem le Vsemogočni neštetokrat povrne!

Gorica, 12. I. 1928.

Globoko potrta družina Bevk.

Potrta od neizmerne bolesti sporočamo sorodnikom in znancem, da je nenadoma preminul v bolnišnici v Turinu naš predobri soprog, oče in brat

Avgust Gomišček.

Pogreb nepozabnega pokojnika se bo vršil v Solkanu.

Solkan, dne 12. januarja 1928.

Marija roj. Boltar, soproga,
Vencel, Albert, France, Anton, sinovi.
Anton, Štefan, Franc, Marija in Jožefa,
bratje in sestre.

njeno pravo vrednostjo. Škrta plug po trdi zemlji, poje motika, pot lije na zemljo; prišel je dež, neurje, trgala se je zemlja in odnesla setev; pobila je toča, da ni ostalo skoraj niti za prihodnjo setev. Gospodarji so vili roke in jokali. Prišla je suša in uničila lepo obetajoče poljske pridelke; in zopet so ljudje jokali, utrjeni od dela in dnevnih skrbi. Gospodarstvo propada, beda trka na vrata. Mi mladi pa plešemo, brez srca, brez duše. Daj mi za obleko, da se bom postavil med fanti, kaj me briga, kjer bodeš vzela. V trudu in znoju so dedje in očetje delali, pridobivali, se učili in štedili; razmere so požrle skoraj ves njih trud. Danes, ko so izčrpani, želeč si počitka zadnjih par dni, ko se ne morejo več truditi, ko naj bi jim mi pomagali, rajši vržemo še to, kar je ostalo, v žrelo molohu in zaplešemo na razvalinah. Je li že videl kdo sina ali hčer plesati na pogorišču lastnega doma?! Mi jih vidimo dan za dnem.

Popivanje in zapravljanje spremlja vsak ples. Zato boj proti plesu

Koledarček.

16. jan. poned., Bernard, m.
17. jan. torek, Anton, pušč.
18. jan. sredo, Priska, d.
19. jan. četrtek, Pavlin, šk.
20. jan. petek, Sebastijan.
21. jan. sobota, Neža, d.
22. jan. nedelja, Vincenc, m.

ne sme biti osamljen; združen mora biti z bojem proti neizmernemu pitju alkoholnih pijač; je torej boj za treznosti.

Lepa je pesem, ki poje o našem dekletu, o njeni lepoti, dobrini in mehki srca. Lepa je, toda stara je. Če bi se nam zahotelo take pesmi, ki bi bila nova, a bi opevala isti predmet, bi bil pesnik v zadregi, naša želja pa neutešena. Oko ni več mirno, globoko, ni nam več skrivnost, kot je bilo svoje dni. Vsa duša plava v njem, strastno ognjen je njegov sij, drzno zre v svet, ne zapre se niti pred umazanostjo. Vjoličica je postala tulipan, našopirila se je, šla iskat senzacij, kakoršne se prilegajo njenemu pokvarjenemu srcu. Bolj primernih torišč za uteho njene prazne duše pa ni kot so plesišča. Brez srca in surovo je uropala materi in očetu njihove žulje, da jih nese na kraj hinavščine in laži. Doma ne pomaga več materi pri vzgoji mlajših, nasprotno, zadira se nad njimi in seje razdor v družini, prav isti razdor, ki je v njeni duši. Ko pa pride zopet ta ali ona prireditelj, tedaj se pa zabliska oko, brzo je pripravljena, da gre na pod in zapleše na grobu svoje nedolžnosti, na grobu družine svojih staršev, na grobu svoje in svojih otrok sreče; prav pogosto zapleše tudi že iz obupa, ker kljub vsem zabavam in nasladam, katere je iskala, ni našla sreče in vtehe, in je njeno srce razburkano in od strasti razdejano, da se čuti nesrečno in obupano. Živalsko-surovo je življenje plesalke. In fant?! Ni jih več! Ponosen na svoj dom, ponosen na svojo moč in zdravje, ponosen na svojo samostojnost, ponosen na svojo pravo fantovsko čast; veselega srca, pameten, razumen, ukažen in zgovoren, kljub temu resen in dostojen. Tak je bil! Prevzet, razdražljiv, nedostopen, surov, za vse, kar je pametno, nedostopen a vendar pod vplivom vsega, kar je »moderno«, ni mu za dom, svojo moč in zdravje je prepustil strasten, katerih smešni ali žalostni sluga je postal. To je naš fant danes! Oba, fant in dekle, plešeta na grobovih zdravja svojih duš in teles. Oba živita živalsko življenje, med tem ko sama sebi in drugim lažeta, da sta izobražena.

Spremljevalka vseh plesnih zabav je razuzdanost. Koliko mladine zapravi na plesišču telesno in duševno zdravje, zapravi svojo poštenost in dobro ime ter napravi pogostoma korak, ki ga obžaluje vse življenje. Naš boj proti plesu je ob enem boj proti razuzdanosti, je boj za poštenost in treznost našega naroda, posebno mladine.

Vsaka vas na deželi ima pokopališče. Na teh pokopališčih leže predniki od pradedov do danes. Vsi spoštujemo ta grobišča in jih varujemo pred skrunitvijo. Vsako leto ozaljšamo njih grobove, ozaljšamo tudi grobove onih, katerih svojcev ni, ali so pa tako daleč, da ne morejo zraven. Spoštujemo mi te grobove, varujemo jih skrunitve, mi hinavci. Večina naše dežele je velikansko grobišče, v katerem leže kosti naših očetov, mož, bratov, sester, sinov, prijateljev, večina te naše zemlje je prepojena s krvjo onih, ki so prihajali iz daljnih krajev k nam umirat. Taka je naša zemlja, da človek, ki količkaj misli, s težkim srcem zadere lopato vanjo, boječ se, da ne skruni miru tišega, čigar kri jo je počila. Mi pa plešemo na tem grobišču, ne mence

se za čut spoštovanja do mrtvih. Kaj bi rekli oni, ki prihajajo iz južne Italije, ki pridejo iz daljnih severnih dežel obiskati ostanke svojcev, ko bi vedeli, da mi s plesom skrunimo njim sveto ped zemlje. »Barbari«, bi rekli. Mi plešemo na tem velikem grobišču in se tolažimo, češ, saj plešemo v dober namen. O hinavščina! Oskrunjaš grobove njih mož in očetov, zapravljajš denar, ki je pridobljen iz zemlje, napojene z njihovo krvjo, nasičuješ svoje strasti samo zato, ker si usmiljen. Kako kruto smešna laž! Pravi mož in fant, prava žena in dekle dá tam, kjer vidi potrebo, toda dá iz srca kolikor more, ne pa s tako hinavsko-lažljivo potezo.

Smeje se demon, ko nas vidi na vrvi, figure brez volje. Vodi nas, kakor hoče, zraven pa nam maže oči, češ: sai nisi sam kriv; navada, drugi ljudje, vladajoči krogi, narod. Vsi so krivi, morda celo tvoj čevelj, samo ti ne. »Plemenit« je demon, opravičuje te. Ko pa propadeš popolnoma, tedaj ga ni več, le njegov pčkoči zasmeh ostane v tvoji duši in potrjuje zavest, da si sam kriv. Ni kriv Bog, ki te je ustvaril, saj je druge, ki so boljši, tudi; ni kriv sistem (razmere), kajti: kakoršni ljudje, tak sistem; tudi drugi ljudje niso krivi, saj imaš svoj um in svojo voljo; tudi vladajoči so v rokah božjih; noben resnično plemenit in kulturni narod ne zatira svojega soseda, ker mu tega ne pustita vest in pravičnost; le ohol, sebičen in neplemenit narod bo zatiral slabejšega. Kakor bo le surov in propal človek sovražil svojega bližnjega, tako bode tudi samo ohol in brezobziren narod sovražil in preganjal sosedni narod. Posuroveli so posamezniki, posuroveli so celi narodi, ki padajo v novodobno poganstvo in hitijo svojemu poginu nasproti, pa se ne spametujejo.

Mi nočemo plesalcev, pijancev in razuzdancov. Figure so, ki bi našemu delu bili samo v oviro in kvar. Mi hočemo vzornih fantov in deklet, ponosnih na svojo fantovsko in dekleško čast. Takih pa ne vzgajajo plesišča. Zato se moramo odločno boriti proti plesu in njegovim spremljevalcem.

Pozdravi in voščila.

Pozdravi naših ljudi.

Iz Chiaravalle pri Anconi pošilja pozdrave in vošči srečen začetek novega leta »Goriški Straži«, ki prinaša novice od doma, in vsem bravcem, sorodnikom, znancem in prijateljicam Erminija Boštjančič.

Zakasnili smo se z voščilom. Prosimo vse bravce, da nam oproste. Srečno in veselo novo leto želimo »Goriški Straži«, ki nam je redno prinaša vesti iz domačih krajev, in našim staršem, sestram, vsem sorodnikom in prijateljem. Krkoč Josko in Ivanka, Treviso.

Darovi.

Za »Slovensko sirotišče«: V sporu za 7 L med gospo vdovo Judito F. in gospodom vdovcem Miko B. je prisodil vdovec: sodnik S. ta znesek Slov. sirotišču in je dodal sam še 3 L. Preplačila za »Nova pota« in za knjigo Gospod Luka 18 L. — Srčna hvala in Bog obudi mnogo dobrotnikov!

Listnica uredništva.

I. D. Kobjeglava: Vaš dopis smo prejeli, ko je bil že tiskan drug dopis o istem predmetu. Bog živi!

Kuharico sprejme župni urad: Silun, Mont'Aquila, Istria.

Brivnica And. Rojic se priporoča, Via Seminario, št. 2 Gorica.

Zahvaljujem

se za naklonjenost spoštovani »Čevljarski zadrugi«, g. župniku O. Pahorju, prečastim misijonarjem z Grada, strojarni g. Scattarija, pekarni g. Tomšiča Cirila, prodajalni g. Uršiča Mihaela, g. nadučitelju A. Ferlatu, gostilni g. Evgenije Marušič, strojarni g. Petejana, ugledni Hranilnici in posojilnici, čevlj. mojstru g. Valentinu Kovalčiču in vsem ostalim. Bog živi! Hvaležni Miren, 10. jan. 1928.

A. D.

Poslano.*)

Podpisani Ivan Novak v Idriji št. 110 preklicujem svoje izjave, ki sem jih podal kr. karabinirjem v Idriji o g. Albertu Lipužiču, mizar-skem mojstru, in Zelinu Aleksandru, rudarju v Idriji. Dotična izjava je bila izmišljena in brez podlage. Obžalujem, da sem s tem škodoval imenovanima gospodoma na njihovi časti in dobrem imenu, ker sta obče znana kot popolnoma neporečena in poštena.

Ivan Novak.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo samo v toliko, kolikor zahteva zakon.

Posestvo obstoječe iz hiše in hleva za 20 glav živine in zemljišča, ki zadošča za rejo iste, se proda po zmerni ceni. Pojasnila daje posestnica Pelhan Marijana, Jelični vrh št. 25.

Lokomobil 21 HP 12 atm. popolnoma v dobrem stanju prodam radi opustitve žage. Cena po dogovoru. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Mlekar z večletno prakso ter dobrimi spričevali išče samostojno službo takoj ali po dogovoru. Naslov pove uprava »Gor. Straže«.

Puške in sportni predmeti se oddajo po dobrih pogojih vsled smrti lastnika. Lastna delavnica z najmodernejšimi napravami. Naslov: Štefan Geier, Reka (Fiume), tovarna ledu.

V Solkanu, na glavnem trgu priporoča slav. občinstvu svojo trgovino manufakture, steklenic, šip, posode ter žarnic; za delavce zelo trpežne obleke. Cene jako znižane. Fr. Prencis.

POZORI!

Velika zaloga mrtvaških potrebščin 20% ceneje kot povsod drugod. J. Saksida, trgovec z mrtv. predmeti. Dornberg št. 3.

IVAN KACIN - Gorica
Piazza Tomaseo 29.

Domača tovarna orgel, harmonijev, glasovirjev. Popravlja, uglašuje in izposojuje; glasovirje prodaja na obroke. Garancija cerkvenih orgel 10-letna. Tvrška je postavila v 2 letih 20 orgel. — Zahtevajte cenik!

Plačam najvišje cene za naravne kože vseh divjih živali v številni krte; strojenje in izdelovanje; prodaja pasti, WINDSPACH, Via Carducci 6, GORICA

Lloyd Sabaudc.

Prihodnje voznje:

v Severno Ameriko:

»Conte Biancamano« 25. 1. 1928.

»Conte Grande« 14. 2. 1928.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Pincipessa Maria« 13. 1. 1928.

»Principessa Maria« 13. 1. 1928.

»Conte Rosso« 19. 1. 1928.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh.

v Avstralijo:

»Tomaso di Savoia« 14. 2. 1928.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

Prenosljivi gramafoni

v obliki kovčka ali pa za sobe, Decca z veliko zalogo plošč z modernimi slovenskimi pesmimi. Pritikline za gramafone, vzmet (peresa) in popravila v knjigarni WOKULAT Gorica Corso, Tel. 34

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

PLJUČNE BOLEZNI

Dott. Cerretti

Radiologični kabinet je odprt:

v Vidmu: Via del Sale 15 (vse dni)

v Gorici: Via Barzellini 3 (ob sredah in petkih ob pop. urah).

Zdravnik

za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema

v GORICI

Piazza della Vittoria št. 20

Zavod Dr. BONCINA-FINETTI

TRST, Via Fabio Filzi 23, V. n. Tel. 48-03

Zagotovljeno 3-dnevno zdravljenje

»ŠIJATIKE«

(Trganje v kolku)

Zdravljenje živčnega trganja v laktih in v bokih. — Sprejema od 10-12 in od 15-17.

